

РЕШЕНИЕ

№ 6691

гр. София, 06.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Мария Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **7842** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 17.04.2012 г., постановено по н.а.х.дело №14890/2011 г. по описа на
Софийски районен съд, СРС, НО, 21-ви състав е ОТМЕНИЛ Наказателно
постановление/НП/ №Р-10-638/18.04.2011г., издадено от Заместник-председателя на
Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен
надзор”, с което на ЗК [фирма] са наложени десет имуществени санкции в размер на
1000 лева, всяка от тях, на основание чл.319, ал.1, т.1, вр.чл.317а, ал.3 от Кодекс за
застраховането /КЗ/.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1
от ЗАНН, е обжалвано от административно-наказващия орган /АНО/. Релевираните
касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени
процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2, вр.ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.63, ал.1,
изр.2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се
представява от юрисконсулт М., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представява от юрисконсулт Г., който оспорва
жалбата и моли за оставянето в сила на въззивното решение.

Участващият по делото прокурор от СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд е приел за установено, че ЗК [фирма] е представило в КФН информация за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по реда на чл.294, ал.4, вр.ал. 1 КЗ в периода след 46-тия ден включително от датата на тяхното сключване.

Санкционната норма на чл. 317а, ал. 3 от КЗ препраща към ал. 1 на същата разпоредба във връзка с чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ. Съгласно чл. 294, ал. 1 от КЗ, всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и/или задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. По силата на ал. 4 от същата разпоредба-тази справка се подава и в КФН. Тълкуването съдържанието на цитираните разпоредби налага извода, че задължението за предоставяне на информация както в Информационния център, така и в КФН не е за всеки застраховател, обратно на това, което е приел административно-наказващият орган. Легалната дефиниция за застраховател, като задължен субект по чл. 294, ал. 1 от КЗ, се съдържа в нормата чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ- „застраховател от друга държава членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги“. Следователно задължението за подаване на информация по чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ е въведено за застрахователите, предоставящи застрахователни услуги посредством упражняване правото си на установяване или при условията на свободата на предоставяните услуги. След като санкционната норма по чл. 317а от КЗ касае административно-наказателна отговорност за нарушения при предоставяне на информация по чл. 294 от КЗ, то ответникът по касация, в качеството си на застраховател по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ /”акционерно дружество, кооперация, както и застраховател от трета държава чрез клон, регистриран по Търговския закон, получили лиценз при условията и по реда на този кодекс”/, не подлежи на санкциониране на това основание. За застрахователите по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ е предвидено задължение да предоставят справки в Информационния център за сключените и прекратените застрахователни договори по задължителните застраховки „Гражданска отговорност“ и „Злополука“ по силата на чл. 4 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд, но не и пред КФН. Задължение за отчитане на всеки сключен договор по същите видове задължителни застраховки в Информационния център и в КФН до 24 часа от неговото сключване се съдържа и в нормата на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 42 от 3.11.2010 г. за изграждането и поддържането на информационна система за оценка, управление и контрол на риска, в

т. ч. за издаване на полици по задължителните застраховки по чл. 249, т. 1 и 2 от КЗ /Загл. доп. - ДВ, бр. 55 от 2011 г./, издадена от Председателя на Комисията за финансов надзор, обн., ДВ, бр. 90 от 16.11.2010 г., изм. и доп., бр. 55 от 19.07.2011 г. От анализа на цитираната нормативна уредба е видно, че задължението за застрахователите по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ да предоставят информация, аналогична на тази по чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ, е предвидено в други норми, за нарушението на които санкционната разпоредба на чл. 317а, ал. 3 от КЗ е неприложима.

Като е стигнал по същество до същия правен извод и е отменил издаденото НП, СРС е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1-во и чл.22,ал.1 АПК, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.04.2012 г., постановено по н.а.х.дело №14890/2011 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: